

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Juřicové a přísedících Elišky Štollové a Jana Štindla v hlavním líčení konaném dne 19. 10. 2022 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], montážní dělník u společnosti [anonymizována čtyři slova], trvale bytem [adresa obžalovaného], adresa pro doručování [adresa obžalovaného],

je vinen, že

dne 8. 2. 2021 v době od 18:00 do 19:00 hodin v pronajatém bytě [číslo] v domě [adresa] ve [část obce] v [obec], osahával nezletilého [jméno] [příjmení], narozeného [datum], který seděl na posteli a díval se na televizi, na jeho přirození přes oblečení po dobu cca 2 minuty, ačkoli věděl, že poškozený nedovršil věku patnácti let,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „trestní zákoník“)

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 40 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 99 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení psychiatrické se sexuologickým zaměřením ve formě ambulantní.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v rámci trestního řízení má soud za prokázaný následující skutkový stav.

2. Poškozený nezletilý [jméno] [příjmení] dne 8. 2. 2021 v době od 18:00 do 19:00 hodin byl na návštěvě u obžalovaného [celé jméno obžalovaného] v jím pronajatém bytě [číslo] v domě [adresa] ve [část obce] v [obec]. Během této návštěvy, v době kdy poškozený seděl na posteli a díval se na televizi, k němu obžalovaný přisedl a osahával jej na přirození přes oblečení po dobu cca 2 minuty. Obžalovaný věděl, že poškozený nedovršil věku patnácti let.

3. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] popřel, že by se zažalovaného jednání dopustil. Připustil, že v předmětnou dobu byl u něj poškozený na návštěvě v bytě, protože se chtěl koukat na televizi. Seděli na posteli a koukali se na televizi. Ke konci filmu se chtěl zvednout a omylem poškozenému sáhl na stehno v místě, kde je přirození. Není si však jistý, zda mu na přirození sáhl. Poškozený se jej zeptal, co dělá, on se mu omluvil. Poškozený odešel, byl našťvaný. Poškozenému neukazoval na telefonu porno. Poškozeného znal od prosince 2020. Běžně k němu chodil na návštěvy v doprovodu jeho matky. Poškozený u něj byl sám jednou či dvakrát. Koukali se na televizi a povídali si. V té době bylo poškozenému devět let.

4. Poškozený [jméno] [příjmení], jehož výslech učiněný na policii byl v řízení před soudem čten za splnění podmínek uvedených v § 102 odst. 1 trestního řádu, vypověděl, že ten den se zeptal matky, zda může jít k sousedovi. Ona s tím souhlasila s tím, že se má za hodinu vrátit. U obžalovaného se díval na televizi. Sedl si na křeslo. Obžalovaný mu pak řekl, že si má sednout na postel. Přisedl si na postel, obžalovaný si sedl k němu. Obžalovaný mu položil ruku mezi nohy, sahal mu, „na šulína“. Sahal na něj přes kalhoty. Trvalo to asi 2 minuty. Pak se jej obžalovaný zeptal, jestli se mu to líbilo, on řekl, že ne. Řekl obžalovanému, že to poví mámě. On na to, že když to řekne, tak mu neopraví telefon. Potom, že mu nepůjčí telefon. Potom z bytu hned odešel, trochu se bál. Tři nebo čtyři dny poté to řekl mámě a svědkyni [příjmení].

5. Svědkyně [jméno] [příjmení], matka poškozeného, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem vypověděla, že k obžalovanému chodila na návštěvy, někdy byl s ní i poškozený. V daný den se jí poškozený zeptal, zda může jít na návštěvu k obžalovanému. Občas k němu chodil. Na návštěvu jej pustila. Poškozený se nevrátil v určenou hodinu, proto šla k obžalovanému, zaklepala na jeho dveře. Obžalovaný otevřel a ona viděla, jak poškozený sedí oblečený na posteli. Vzala jej domů. Poškozený byl divný, vůbec s ní nemluvil. Naléhala na něj. Pak jí pověděl, že jí to nemůže říct, že dostane od ní vynadáno a že mu obžalovaný řekl, že se to nikdo nedozví. Postupem doby jí poškozený řekl, že mu obžalovaný sahal na tělo a hrál si s jeho přirozením. Tvrdil jí, že se to stalo pouze jednou. Následně k její žádosti s poškozeným mluvila svědkyně [příjmení], sociální pracovnice azylového domu. Od té doby poškozený nebyl u obžalovaného na návštěvě. Poškozený se následně k dané události nevracel. Trvalo mu dlouho, než se srovnal, ale v současné době je v pohodě.

6. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že pracuje jako sociální pracovnice v Azylovém domě pro matky s dětmi – [příjmení] [příjmení] ve [část obce]. Dne 12. 2. 2021 za ní přišla svědkyně [příjmení] s tím, že má nepříjemný pocit z obžalovaného. Řekla jí, že ji poškozený jeden večer požádal, zda může jít na návštěvu k obžalovanému a ona mu to dovolila. Pak si uvědomila, že se

již delší dobu nevrací, proto pro něj k obžalovanému šla. Sdělila jí, že v bytě obžalovaného viděla, jak poškozený sedí s obžalovaným na posteli vedle sebe a poškozený drží v ruce telefon obžalovaného. Poslala syna domů. Zdál se jí nějaký divný, byl zamlklý. K jejímu dotazu jí syn tvrdil, že se nic neděje. Se svědkyní [příjmení] se domluvily, že si s poškozeným promluví o samotě. Poškozený se jí následně svěřil, že navštívil obžalovaného v bytě, seděli na posteli a po chvíli mu obžalovaný sáhl, na šulína“. Obžalovaný mu za to půjčil telefon. Poškozeného se nevyptávala, nechala ho mluvit samotného. Vyjádřil i obavu, že mu nebude nikdo věřit. Ptala se jej, zda to bylo opakovaně, on jí tvrdil, že to bylo pouze jednou. Dále se opakovaně ujišťovala, zda je to pravda, jestli to není nějaká hra. Upozorňovala poškozeného i na to, co se stane, ale poškozený jí přesvědčoval, že je to pravda. Následně z kamerových záznamů zjistila, že poškozený byl u obžalovaného v bytě 8. 2. 2021 mezi 18:00 – 19:00 hodin. Následně pro něj přišla do bytu jeho matka.

7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc., který byl v hlavním líčení čten za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného, bylo zjištěno, že obžalovaný trpí chronickou paranoidní schizofrenií. Tato psychóza se projevuje od jeho více než dvaceti roků věku opakovanými ataky hlasů, i paranoidních obav. V době inkriminovaného deliktu nebyl obžalovaný pod vlivem psychotických příznaků, nacházel se a nachází v dobré remisi uvedené psychotické choroby. Porucha osobnosti a paranoidní schizofrenie snižují rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalovaného, a to podstatnou měrou. Nejedná se o úplný zánik těchto schopností. Osobnost obžalovaného je simplexní a nezralá. Nevyzrálost se více projevuje ve zřejmé nejistotě ve vztahu k sexuální orientaci. Obžalovanému prospívá sexuologická terapie s útlumem sexuální apetence. Obžalovaný je ve své sexuální adaptaci nezralý a nerozhodný, opakovaně se dopustil sexuálních deliktů. Obžalovaný žije osaměle, nemá jasno ve svých erotických zájmech. Motivace deliktu, pokud se jej dopustil, byla projevem jeho simplexnosti a nezralosti, také samozřejmě schizofrenní proces se na popsanych nejistotách projevil. Bude-li i nadále obžalovaný psychiatricky a sexuologicky léčen a pravidelně odbornými lékaři kontaktován, jeho nebezpečnost pro společnost bude minimální. Obžalovanému by mělo být uloženo ochranné léčení psychiatrické se sexuologickým zaměřením vykonávané ambulantní formou.

8. Z lékařské zprávy MUDr. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] bylo zjištěno, že obžalovaný se léčí v jejich psychiatrické ordinaci od 9. 6. 2014 pro paranoidní schizofrenii. Poslední vyšetření proběhlo 16. 3. 2021, a to po půlroční pauze, kdy se obžalovaný přestal dostavovat na kontrolu. Ke dni poslední kontroly je psychický stav obžalovaného kompenzovaný, nebyla zjištěna žádná hlubší floridita (halucinace, bludy), obžalovaný nebyl depresivní, nebyly u něj nalezeny agresivní projevy či sebevražedné myšlenky. Obžalovaný nejevil známky intoxikace alkoholem či jinou omamnou či psychotropní látkou. Bylo mu doporučeno sexuologické vyšetření a byl informován o zákazu užívání alkoholu a omamných a psychotropních látek, dále o nutnosti pravidelné medikace a kontrol na psychiatrii.

9. Z lékařské zprávy MUDr. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] bylo zjištěno, že obžalovaný je v péči její sexuologické ambulance od 8. 4. 2021. Od tohoto data probíhá útlumová léčba cyproteron acetátem, hormonální útlum je dostatečný, snížení hladiny pohlavních hormonů svědčí o dobré compliance obžalovaného. Obžalovaný se léčí pro nadměrné sexuální puzení, přičemž jeho základní diagnóza je paranoidní schizofrenie, toho času v remisi. Obžalovaný řádně dochází ve zhruba tříměsíčním intervalu. Při dobrém sociálním a partnerském začlenění pacienta je prognóza onemocnění dobrá.

10. Skutkový stav byl zjištěn i z dalších listinných důkazů, zejména pak ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, klinická a forenzní psychologie a dětská a dorostová psychiatrie, založeného na č. l. 74 – 80 spisu, vypracovaného pro účely trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 1 Tm 1/2011.

11. Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je popsán ve výroku rozsudku. Svá skutková zjištění ohledně návštěvy poškozeného v bytě obžalovaného v inkriminovanou dobu soud opírá o výpověď obžalovaného, která v tomto směru plně koresponduje s výpovědí poškozeného, jakož i jeho matkou a je v souladu s výpovědí svědkyně [příjmení], která danou návštěvu dohledala na kamerovém záznamu.

12. K posouzení otázky, zda došlo k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, měl soud k dispozici dvě skupiny důkazů. Na straně jedné to byla výpověď obžalovaného, který jednání striktně popírá, připouští toliko náhodný dotyk na stehno poškozeného, možná penis. Na straně druhé stojí výpověď poškozeného, podporovaná svědectvím jeho matky a svědkyně [příjmení], kterým se poškozený krátce po incidentu svěřil.

13. Je skutečností, že obžalovaný podal v trestním řízení dvě stejné procesní výpovědi, ve kterých se omezil na stručný popis události, jak se měla stát podle něho. Pokud soud vyjde z verze obžalovaného, pak se nabízí otázka, proč poškozeného nabádal, aby se o dané události nikomu nezmiňoval, respektive pokud to někomu poví, tak mu nepůjčí mobilní telefon, když podle jeho slov se nic nestalo. Dále si soud nemohl nepovšimnout, že obžalovaný krátce po projednávání události vyhledal sexuologickou léčbu a byl-li soudem dotazován proč zrovna v daném okamžiku, pak si soud nemohl nepovšimnout jeho neschopnosti, respektive neochoty toto racionálně vysvětlit.

14. Výpověď poškozeného je totožná s výpověďmi svědkyň [příjmení] a [anonymizováno]. Jde o svědkyně nepřímé, když tyto interpretují to, co jim poškozený krátce po incidentu řekl. Nelze si však nepovšimnout, že každé svědkyni incident popisoval samostatně, výpovědi svědkyň jsou však v popisu události stejné, a to konkrétně, že poškozený seděl na posteli, obžalovaný mu sáhl na penis a stalo se to jednou. Výpověď poškozeného, že se to stalo na posteli, podporuje svědkyně [příjmení], která popsala, že v okamžiku, kdy pro syna přišla do bytu obžalovaného, tento seděl na posteli. Rovněž pro věrohodnost poškozeného svědčí i fakt, že pokud ve své výpovědi uvedl, že se tři, čtyři dny po události svěřil svědkyni [příjmení], pak toto bylo podpořeno zjištěním z kamerového záznamu (svědkyně uvedla, že s poškozeným mluvila dne 12. 2. 2021 a z kamerového záznamu zjistila, že k návštěvě poškozeného v bytě obžalovaného došlo dne 8. 2. 2021). Byl-li poškozený při svém výslechu vyzván, aby danou událost demonstroval na panenkách, pak tento ukázal na panence nejenom, jak jej obžalovaný osahával, ale i co tomu předcházelo, tj. že si k němu obžalovaný na postel přisedl. Měl-li soud možnost vnímat demonstraci na panenkách, pak podle jeho názoru šlo o bezprostřední projev poškozeného, odpovídající jeho věku.

15. Ve světle právě rozvedeného soud hodnotí výpověď poškozeného jako věrohodnou a určující pro rozhodnutí ve věci samé, když tento závěr je umocněn i chováním poškozeného bezprostředně po incidentu, jak jej vnímala svědkyně [příjmení], která popsala, že její syn byl nezvykle bojácný a zamlklý, což je typickou reakcí nezletilých obětí sexuálních deliktů. Takové oběti jsou zpravidla vystaveny jednání, se kterým se nikdy nesetkaly, ví, že jde o špatné jednání, bojí se někomu s tím svěřit z důvodu reakce okolí. Na straně druhé výpověď obžalovaného soud hodnotí jako nevěrohodnou a účelovou.

16. Není sporu o tom, že obžaloba na obžalovaného byla podána po právu, její znělka vycházela z neprocesní výpovědi obžalovaného, která zakládala důvodné podezření, že obžalovaný se dopustil skutku, pro který byl postaven před soud. S ohledem na provedené důkazy byl však soud nucen modifikovat skutkovou větu obžaloby, když se podařilo prokázat, že k útoku na poškozeného došlo pouze v jednom případě, když takto ve shodě vypovídá poškozený a svědkyně [příjmení] a [anonymizováno], přičemž k osahávání penisu poškozeného došlo přes jeho oblečení a nikoli na nahé tělo, když soud zde vyšel z výpovědi poškozeného.

17. Soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v inkriminované době znal poškozeného a věděl, že je mu devět let. Pokud byl poškozený u něj v bytě na návštěvě

dne 8. 2. 2021 v době od 18:00 hodin do 19:00 hodin a díval se na televizi, obžalovaný si k němu sedl na postel a osahával jej na jeho přirození přes oblečení po dobu cca 2 minut. S ohledem na skutečnost, že soud považuje za neprokázané, že ze strany obžalovaného šlo o letmý náhodný dotyk, ale že šlo o osahávání intimních partií poškozeného po určitou dobu, cca po dobu 2 minut, je přesvědčen, že obžalovaný tak činil za účelem svého uspokojení. Pro tento závěr svědčí závěry znaleckého posudku soudního znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc., jakož i skutečnost, že se v minulosti dopustil sexuálních deliktů vůči nezletilým. Ve světle právě rozvedeného je na místě jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

18. Je nepochybné, že obžalovaný je za trestnou činnost trestně odpovědný, byť jeho porucha osobnosti a paranoidní schizofrenie, kterou obžalovaný trpí, snížily v době činu jeho rozpoznávací i ovládací schopnost podstatnou měrou. Nešlo však o jejich úplný zánik. Obžalovaný tak spáchal trestné činy ve stavu zmenšené přičetnosti (§ 27 trestního zákoníku).

19. Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně před předčasnými zásahy do pohlavní integrity dětí, na ochraně jejich zdravého vývoje. Obžalovaný jednal v přímém úmyslu, když znal věk poškozeného a věděl, že dané jednání je trestné, když již v minulosti byl za obdobnou trestnou činnost odsouzen. Na straně druhé však soud přihlédl k tomu, že jeho rozpoznávací, i ovládací schopnost byla podstatně snížena z důvodu poruchy jeho osobnosti a paranoidní schizofrenie, kterou trpí, spáchal tak trestné jednání ve stavu zmenšené přičetnosti. Soud rovněž zohlednil způsob provedení trestného činu, když v porovnání s jinými případy pohlavního zneužití je právě projednávaný incident méně závažný, když šlo o osahávání penisu přes oblečení. Soud rovněž zohlednil, že šlo pouze o jeden útok, který trval velice krátce (cca 2 minuty). Jako výrazně polehčující okolnost soud hodnotil, že obžalovaný sám po incidentu vyhledal sexuologickou léčbu a této se do současné doby podrobuje. Na straně druhé bylo třeba přihlédnout k nízkému věku poškozeného (9 let), u kterého díky věku tak nelze předpokládat jakoukoli sexuální zkušenost, když byl vystaven napadení obžalovaného. Obžalovaný se projednávaným skutkem dopustil dvou trestných činů. V minulosti byl jedenkrát soudně trestán za trestné činy sexuálního charakteru, kterých se dopustil vůči nezletilým. V současné době se na něj hledí, jako kdyby trestán nebyl. V daném případě absentuje doznání obžalovaného, které je u této trestné činnosti soudem považováno za výrazně polehčující okolnost. Obžalovaný naopak svým postoje bez ostychu označil nezletilé dítě za lháře.

20. Obžalovanému je ukládán trest za dva trestné činy, proto je na místě aplikovat ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku a uložit trest úhrnný jakožto trest jediný. Výměru tohoto trestu je třeba zvolit podle přísnějšího sbíhajícího se trestného činu, jímž je zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého lze uložit trest odnětí svobody od jednoho roku do osmi let. Jako odpovídající trest při zvážení všech zjištěných okolností, přitěžujících i polehčujících, a zároveň při zohlednění skutečnost, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve zmenšené přičetnosti, byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby, konkrétně v trvání osmnácti měsíců. Soud má za to, že účelu trestu by mohlo být dosaženo i bez přímého omezení osobní svobody obžalovaného a z tohoto důvodu výkon trestu odnětí svobody byl podmíněně odložen na zkušební dobu při polovině zákonné sazby, konkrétně v trvání třiceti měsíců. Obžalovaný je povinen během zkušební doby vést řádný život. V případě zjištění, že by se obžalovaný během zkušební doby dopustil závadového jednání, vystavil by se nebezpečí, že by soud rozhodl o nařízení výkonu trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, a to i během zkušební doby.

21. Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku soud může uložit ochranné léčení i tehdy, jestliže pachatel trestný čin spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný.

22. Ze znaleckého posudku se jednoznačně podává, že obžalovaný trpí chronickou paranoidní schizofrenií, která společně s poruchou osobnosti vyústila ve spáchání projednávané trestné činnosti. Podle znalce bude-li obžalovaný se podrobovat pravidelně psychiatrické a sexuologické léčbě, pak jeho nebezpečnost pro společnost bude minimální. Z toho se podává, že pokud by se takovému léčení nepodroboval, pak jeho pobyt na svobodě by byl nebezpečný. Je skutečností, že obžalovaný se dobrovolně podrobuje psychiatrické a sexuologické léčbě, nelze si však nepovšimnout, že u psychiatrické léčby došlo ze strany obžalovaného k několikaměsíčnímu přerušování léčebného procesu. Při zohlednění závažnosti zde projednávané trestné činnosti, poruchy osobnosti obžalovaného, jakož i duševní choroby, kterou trpí, je soud přesvědčen, že je na místě uložit obžalovanému ochranné léčení, aby tento byl v pravidelném kontaktu s lékaři. Pro případ, že by ochranou léčbu svévolně přerušil, pak by se vystavil nebezpečí, že ambulantní forma, která je mu nyní s ohledem na jeho aktivní přístup k léčbě uložena, by byla přeměněna na léčbu ústavní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel, či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 19. října 2022

JUDr. Jitka Juřicová
soudkyně